

to se pravi: ne stori ničesar, kar bi Bogu mrzelo ali bližnjega pohujševalo; ne stori in ne govori ničesar, kar bi koga žalilo; če ti bližnji kaj nepovoljnega reče, ne zameri mu takój, saj morebiti ni hudo mislil o tebi.

13) Tudi pri igri ne smeš pozabiti, da želiš priden otrok biti. Če se igraš, ne igraj strastno, nego zmerno, in le iz tega namena, da se razvedriš ali razveseliš.

14) Vrhu svojih navadnih opravkov ne zabi vsak dan kaj lepega in koristnega brati. Lepo in bogoljubno branje je brana naše duši, zato nam je treba večkrat brati. A beri le dobre knjige, slabih ne beri in tudi pri sebi ne imej, kajti slabe knjige so strup, ki nad mladino veliko zléga naredi in mnogo nedolžnih duš umori.

15) Vsaki dan skleni z molitvijo, kakor si ga začel. Ne opusti večerne molitve, naj bi še tako truden in spehan bil. Po molitvi izprašaj svojo vest ter premisli, kaj si storil po dnevi zoper Bogá, zoper bližnjega in zoper samega sebe, bodi si z mislimi, besedami, dejanjem ali opuščanjem dobrega. Pomisli, da bode to morebiti zadnja noč tvojega življenja; kajti večkrat se je že zgodilo, da se je kdo z večera zdrav vlegel spat, a drugo jutro našli so ga mrtvega.

16) Predno se vležeš, sleci se dostojno spominjajoč se na pričujočnost božjo ter se vlezi v postelj kakor v svoj grob. Tvoje poslednje dejanje bodi sv. križ in tvoja poslednja misel Bog. Če se po noči vzbudiš, povzdigni svoje misli k Bogu in priporoči se angelu váruhu, ki na tvojej strani stoji in te varuje hudega.

Glej, ljubi moj! Ako vsak dan takó storiš, hitro postaneš tako priden, da te bode Bog, tvoji stariši in tovariši ljubili in ti z veseljem pomagali, da vedno ostaneš takó priden.

J. S-a.

Sirota.

Tam na pragu hiše
Deca se raduje,
Mati, dobra mati
Kruh jim razdeljuje.

Tudi njega mama
Gorko je ljubila,
Zanj, le zanj skrbela,
Ter mu kruh delila.

Deček pa ubogi
Iz-za ogla hiše
Gleda, tožen gleda,
In solzé si briše.

Pa možje so štirje
Enkrat mu jo vzeli,
K cérkvi jo nesli
In jo v jamo déli.

Zdaj pa ni več mame,
Da bi ga ljubila,
Da bi zanj skrbela,
Ter mu kruh delila.

S. Magolić.